

AJUNTAMENT DE LES BORGES DEL CAMP

**Festa Major en
honor de la
Mare de Déu de la Riera
2016**

**Salutació
Parlament de benvinguda**

**Josep Fèlix Ballesteros i
Casanova**

Alcalde de Tarragona

SALUTACIÓ CENTENARI MARE DE DÉU DE LA RIERA

Les Borges del Camp, 7 de setembre de 2016

Venerada Mare de Déu de la Riera, Excel·lentíssim

i reverendíssim Sr. Arquebisbe Alcalde de Les

Borges, autoritats, amigues i amics

Avui em sento borgenc. L'honor que em feu deixant-me donar la benvinguda a la vostra Patrona l'any del centenari de la seva Coronació és quelcom que va molt més enllà del protocol i de la representació institucional i que, com a devot que soc de la Mare de Déu, m'arriba al fons de l'ànima.

La devoció a la Mare de Déu, sota diferents advocacions, està molt arrelada a les entranyes dels nostres pobles. A Tarragona tenim la Mare de Déu del Claustre que també va complir el centenari de la seva coronació fa cinc anys; la Mare de Déu del Loreto i la Mare de Déu de la Salut. Vosaltres teniu la Mare de Déu de la Riera i per tot l'arquebisbat de Tarragona he comptat que n'hi ha fins a 23.

Això vol dir que la devoció a la Mare de Déu és l'arrel de la fe dels nostres pobles. Avui que tant es parla de memòria històrica, no podem permetre que caiguin en l'oblit les pàgines de la història dels nostres pobles que, des de segles enrere, estan lligades a la veneració i devoció a la Verge i de les que en donen testimoni les ermites, capelles, santuaris i basíliques repartides per tot el territori. Aprofito per convidar a tothom a fer aquesta

ruta Mariana i us sorprendreu de la importància de la presència de la Mare de Déu a la nostra terra.

Però avui i aquí estem per celebrar l'efemèride del centenari de la coronació canònica d'aquesta bella imatge romànica que gardeu ben protegida dins l'església i que, segons els entesos, data del segle XIII. Precisament, l'advocació que rep com a Mare de Déu de la Riera es deu a que, segons la tradició oral, va ser trobada a la riera que passa molt a prop de l'ermita i a tocar de la vila per un pastor que furgava, amoïnat, buscant un xai que se li havia perdut.

La vostra Mare de Déu va ser coronada canònicament el dia de la seva festa, 8 de setembre de 1916, per l'arquebisbe de Tarragona Antolín López Peláez, en un acte popular molt emotiu i solemne, sent rector de la parròquia Mn. Miquel Saludes Ciuret.

Durant aquests cent anys han passat moltes coses i la mateixa imatge o la primitiva ermita de sant Bartomeu han passat tota mena de vicissituds i en alguns moments hi han intervingut il·lustres tarragonins.

Així doncs, l'ermita que es va inaugurar i beneir el 8 de setembre de l'any 1904 en substitució de la capella romànica, fou obra de l'arquitecte modernista tarragoní Josep Mre Jujol, destacat deixeble de Gaudí. Malauradament, l'any 1939 va patir el desastre de la guerra i l'obra inicial es va perdre, sent reconstruïda l'any 1954.

Pel que fa a la imatge de la Mare de Déu de la Riera, amb ocasió del cinquantenari de la seva Coronació celebrat l'any 1968, es va fer restaurar pel Museu Arqueològic de Montjuïc.

Per evitar-ne el seu deteriorament, l'any 1979 es va encarregar una fidel còpia de guix de la imatge romànica, a l'escultor tarragoní Eustaqui Vallés.

Per tant, com veieu, la presència de tarragonins en diferents moments de la història de la vostra vila i de la Mare de Déu de la Riera ha estat destacada.

Deia fa un moment que en aquests cent anys han passat moltes coses. Quants fets! quants records! quantes alegries! quantes tristors! especialment si pensem en les persones estimades que ens han deixat.

Això és així. La vida canvia però també és ben cert que el món també ha canviat molt. Vivim en una època de confusió en la que és difícil trobar referents que ens guiïn dins aquesta boira que ho envaeix tot.

Vivim en una societat presidida per la indiferència i l'individualisme i colpejada, constantment, per la intolerància i els radicalismes.

L'any 2016 és precisament, per voluntat del Sant Pare Francesc "l'any jubilar de la Misericòrdia". En paraules del propi Sant Pare "*hem d'aprendre que el perdó i la misericòrdia és el que més desitja Déu i el que més necessita el món, sobretot en un moment com l'actual en el que costa tant perdonar*".

El Sant Pare Francesc és una d'aquestes figures emergents dins aquesta boira de confusió i manca de referents que acabo d'esmentar.

Com també ho és la Mare Teresa de Calcuta, proclamada Santa el passat diumenge. El seu exemple d'entrega i abnegació vers els més necessitats i marginats de la societat és un model de comportament en aquestes èpoques de grans dificultats.

O la religiosa catalana i cooperant a Haití, Isabel Solà, que moria el passat divendres víctima de la violència als carrers de Puerto Príncipe.

El seu exemple i testimoni ens ha d'encoratjar a treballar a tots i cadascun de nosaltres, des de l'àmbit que ens pertoqui, per aquells que més ho necessiten en un moment de tantes incerteses en el que, de manera sobrevinguda, podem ser qualsevol de nosaltres els que ho acabem necessitant.

Pels vostres avantpassats, la Mare de Déu de la Riera era la guaridora de qualsevol malúria genèrica, la protectora de la seva vida, dels seus conreus, era a qui s'encomanaven quan la malaltia o el patiment els assetjava.

Amb els ulls d'avui en dia, això ens pot semblar ingenu. Però no ho és. Els homes i les dones, des de sempre, hem tingut i continuem tenint la necessitat de confiar, de creure. És obvi que la societat ha avançat i alguna d'aquestes proteccions que fa cent anys s'encomanaven a la Mare de Déu de la Riera, ara tenim altres vies per trobar-hi solucions.

Però la naturalesa humana continua sent la mateixa. I continuem tenint la necessitat d'estimar, de trobar sentit a les nostres vides, de ser conscients que la nostra existència ha d'obeir a alguna cosa més enllà de l'atzar.

El centenari de la coronació que avui celebrem ens ha d'afavorir aquesta i moltes altres reflexions. Molts dels que ara esteu aquí sou successors i descendents d'aquells que la van dur a terme. El record de la seva devoció ens ha d'esperonar, a tots, a fer aquesta introspecció.

Serem portadors de pau i misericòrdia si fem que la pau i la misericòrdia sigui una realitat en les nostres vides, en les nostres relacions amb els altres, en el si de les nostres famílies i de la societat.

Estic convençut que per a qualsevol borgenc o borgenca la imatge de la Mare de Déu de la Riera té un valor espiritual molt per damunt de les perspectives artístiques o històriques que l'acompanyen i que breument he glosat.

En aquest sentit, estic convençut que la Seva mediació ens ajudarà a tots a ser millors d'ara en endavant i que la Seva protecció ens lliurarà dels perills de l'orgull, la supèrbia, l'egoisme, la vanitat o l'individualisme i ens farà ser més sensibles i conseqüents vers les injustícies, les desigualtats, el racisme, la violència en general i, en particular, la que es produeix en l'àmbit domèstic.

Els que, circumstancialment, exercim la responsabilitat pública també hem de prendre bona nota d'aquests propòsits i no hem d'oblidar mai que qui més espera i necessita de la nostra gestió són aquelles persones que tenen menys recursos i no parlo només de recursos econòmics sinó de recursos de tota mena.

Mare de Déu de la Riera, feu que els borgencs i les borgenques d'avui traspassin als de demà la flama del sentiment dels seus avantpassats

Feu que el camí que avui, una vegada més, Vós heu recorregut i que va des de l'ermita fins la vila, per presidir les festes, sigui sempre recorregut pels fidels que us venen i van a veure.

Que durant molts i molts anys, la vila de les Borges, continuï celebrant la Vostra presència amb la mateixa il·lusió que ho han fet durant aquests cent anys i amb la que ho fan avui.

Serveixi de cloenda aquesta estrofa dels Goig a la Mare de Déu de la Riera que diu així

Estel de l'alba matinera

Miracle cèlic de claror,

Mare de Déu de la Riera,

sigueu la nostra Mitjancera

davant Crist Nostre Senyor

Visca la Mare de Déu de la Riera!!! Visca les Borges del Camp!!!